

2 nedeľa po Narodení Pána

AI Notker Wolf napísal knihu Prekliaty mobil, v ktorej okrem iného píše: „Na svojich cestách stále zisťujem úžasné veci. Ľudia v chudobných krajinách, v Indii alebo Afrike, vyzerajú oveľa šťastnejší a spokojnejší ako my. Dokážu sa úplne rozžiariť, vedia sa úžasne radowať a radi sa smejú. U nás v Európe sa s takou radosťou zo života veľmi nestretávame. Koľko stretávame smutných ľudí a aké všelijaké výhrady máme k svojim životným podmienkam! Ako je to možné? Majú sa snáď ľudia v Indii a Afrike lepšie ako my? Rozhodne sa lepšie nemajú, ale to, čo my považujeme za samozrejmé, je pre nich dôvodom k radosti. To, čoho my si sotva všimneme, je pre nich cenným darom.“

KE Svätý Pavol dnes v liste Efezanom vydáva svedectvo o tom, čo si on všimol vo svojom živote: „Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním. Veď v ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske;“ A pokračuje: „Preto keď som aj ja počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske k všetkým svätým, neprestávam za vás vzdávať vďaky, keď si na vás spomínam vo svojich modlitbách.“

DI Tak ako sv. Pavol i Cirkev nám pripomína dôležitosť každodennej modlitby chvál a vďačnosti slovami z Katechizmu článok 2648 - Každá radosť a každá bolesť, každá udalosť a každá potreba môže byť predmetom vzdávania vďaky, ktoré má účasť na Kristovom vzdávaní vďaky a má naplňovať celý život: „Pri všetkom vzdávajte vďaky“ (1Sol 5,18). – píše sv. Pavol v inom liste.

PAR Samotný nadbytok materiálnych vecí zjavne ku šťastiu nevedie. Keď som slúžil na Morave, často som turistom ukazoval kostol a hovoril o histórii. Tu a tam sa stalo, že sme sa pustili do spontánneho rozhovoru o viere. Okrem iného som viac krát počul od ľudí svedectvo, že v Prahe a stredných Čechách rastie početná skupina ľudí v strednom veku, ktorí majú materiálne všetko a neradujú sa z toho. Ba čo viac, mnohí sa pýtajú, či je toto všetko, čo život na zemi obsahuje. Hľadajú nový zmysel života, ktorý by im priniesol radosť. Aj my sa môžeme spýtať: „Ale čo teda prináša radosť?“ Odpoveď je jednoduchá a komplikovaná zároveň: „Vďačnosť!“ Pocit,

že sme obdarovaní, vedie ku šťastiu. Vedieť, že za všetko dobré vďačíme Božiemu požehnaniam, prináša radosť. Najlepším receptom na šťastie je vďačnosť. A až keď budeme plné regály v špajzy a plnú chladničku doma vnímať ako dar, bude pre nás aj nadbytok dôvodom k radosti. Ale nielen to.

MY Henri Nouwen v knihe Tu a teraz uvažuje takto o pravej vďačnosti a jej dôsledkoch: „Ako môžeme prežiť skutočne vďačný život? Keď sa pozrieme späť na všetko, čo sa nám kedy stalo, ľahko rozdelíme naše životy na dobré veci, za ktoré sme vďační, a na zlé veci, na ktoré by bolo lepšie zabudnúť. Ale s takto rozdelenou minulosťou sa nemôžeme slobodne pohnúť k budúcnosti. S množstvom vecí určených na zabudnutie môžeme do budúcnosti len krívať. Pravá duchovná vďačnosť objíma celú našu minulosť, dobré udalosti rovnako ako zlé, chvíle radosti i smútku. Ak sa pozeráme z miesta, kde teraz stojíme, potom nás všetko, čo sa stalo, prenášalo sem, a chceme si pamätať všetko ako súčasť Božieho vedenia. Neznamená to, že všetko, čo sa v minulosti stalo, bolo dobré, ale tiež to neznamená, že by sa to zlé stalo mimo milujúcu prítomnosť Boha. Ježišovo utrpenie priniesli sily temnoty. Napriek tomu hovorí o svojom utrpení a smrti ako o ceste ku sláve. Je ťažké prinášať celú svoju minulosť pod svetlo vďačnosti. Je veľa vecí, z ktorých máme pocit viny alebo hanby, mnoho vecí, ktoré si prajeme, aby sa radšej nikdy nestali. Ale zakaždým, keď máme odvahu sa pozrieť na "to všetko" tak, ako sa na to pozerá Boh, naša vina a hanba sa stanú šťastím, pretože nám priniesli hlbšie poznanie Božej milosti, silnejšie presvedčenie o Božom vedení a radikálnejší záväzok života v službe Bohu. Akonáhle budeme raz spomínať na svoju minulosť s vďakou, budeme slobodne poslaní do sveta hlásať druhým dobré správy. Tak ako Petra paralyzovali jeho zapretia, ale navždy odpustené, sa stali novým zdrojom jeho viery, podobne sa môžu i naše nezdary a zrady zmeniť vo vďačnosť a umožniť nám stať sa poslami nádeje.“

ADE Ešte stále si vinšujeme k Novému roku rôzne dobrá. Pamätajme aj na to, že ťažké veci sa môžu stať pre nás nielen požehnaním, ale aj zdrojom vďačnosti. Tá potom bude viesť k hlbšej radosti v našich životoch. Amen.